

ПРЕДИСЛОВІЕ.

На ветхото време предъ закона, що сж были человекцы, не сж са просвѣщавали отъ божественното писаніе, нити отъ книги, но имали чиста мысль, и са просвѣщавали отъ дѣха сватаго, и тѣмъ знааху божественното хотѣніе: и самъ Богъ е дѣмалъ съ тѣхъ. Такавъ е былъ Ное, Авраамъ, Ісаакъ, Іаковъ, Мойсей, и дрѣги пророцы. А послѣ като поотслабѣху челоуѣцѣ отъ вѣрата, тога станѣху недостойни да са просвѣщаватъ отъ дѣха сватаго. За ради това благоизволилъ челоуѣколюбивый господъ Богъ нашъ, та далъ писаніа на челоуѣцѣтъ за да са просвѣщаватъ отъ него, да помнатъ и да поменѣватъ божественното хотѣніе (щеніе).

Тѣмъ и когато дошълъ Христосъ сынъ божій на този свѣтъ, хортѣвалъ съ апостолѣтъ си лице съ лице, и имъ искавалъ, и проводилъ имъ учитель сватаго дѣха. Но послѣ отъ лошевы челоуѣцы щели да са родятъ ереси, като чи да развалѣтъ нашѣа законъ и обычай. За ради това благоизволилъ сватый Богъ, да са напише священното евангеліе, и отъ него да са наѣчиме истината, за да не бы са прельстили на лѣжливытъ ереси, нити до като е свѣтъ да са разсипи и развали законъ христіанскій, и щото е дадено намъ отъ Бога.

Четыри евангеліа сж дадени намъ отъ Бога, отъ които са наѣчаваме четыри избранны и верховны добродѣтели, сирѣчь: мѣжество, мѣдрость, правда, и чистота. Мѣжеството е каквото ни дѣма: не бойтеса отъ онѣа които ѹбиватъ тѣлото ви, заштоу дѣшата немогатъ да ѹбѣятъ.

Мѣдрость е що ѹчи насъ; вѣдите рече мѣдри іако змѣи, и цѣли іако голови. Правдата е, що ѹчи насъ: каквото ищете да ви направѣтъ челоуѣцѣтъ, така и вы да имъ направитѣ. А чи-